

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного підприємства „Виробничо-дистрибуторська компанія „Дім Вина „СКАЛА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу четвертого частини першої статті 225 Господарського кодексу України

м. К и ї в
30 травня 2018 року
№ 181-2(І)/2018

Справа № 3-204/2018(2254/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного підприємства „Виробничо-дистрибуторська компанія „Дім Вина „СКАЛА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу четвертого частини першої статті 225 Господарського кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Приватне підприємство „Виробничо-дистрибуторська компанія „Дім Вина „СКАЛА“ (далі – Підприємство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині першій статті 9, частині другій статті 19, частині третій статті 22, частинам першій, четвертій статті 41, частинам другій, п'ятій статті 55, статті 56, частині першій статті 64 Конституції України (конституційність) абзацу четвертого частини першої статті 225 Господарського кодексу України (далі – Кодекс), відповідно до якого до складу збитків, що підлягають відшкодуванню особою, яка допустила господарське правопорушення, включається неoderжаний прибуток (втрачена вигода), на який сторона, яка зазнала збитків, мала право розраховувати у разі належного виконання зобов'язання другою стороною.

Автор клопотання вважає, що „неoderжаний прибуток (втрачена вигода), передбачений п.п. 4 ч. 1 ст. 225 ГК України є значно меншою величиною ніж неoderжаний дохід (упущена вигода), передбачений п. 2 ст. 22 ЦК України, тому п.п. 4 ч. 1 ст. 225 ГК України порушує конституційні основи правосуддя, порушує конституційні права людини і громадянина, порушує справедливий підхід до визначення фактичного розміру збитків у вигляді неотриманого доходу (упущеної вигоди), оскільки приводить до зменшення їх фактичного розміру, суперечить таким елементам конституційного принципу верховенства права, як правова визначеність, правова передбачуваність, правомірні очікування та справедливість“.

Суб'єкт права на конституційну скаргу наголошує на тому, що „п.п. 4 ч. 1 ст. 225 ГК України не гарантує права на оскарження в суді рішень, дій чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб, в обсягах гарантованих п. 2 ст. 22 ЦК України, що суперечить ч. 2 ст. 55 Конституції України“.

На підтвердження застосування судами України абзацу четвертого частини першої статті 225 Кодексу Підприємство долучило до конституційної скарги копії рішення господарського суду міста Києва від 27 березня 2017 року, постанов Київського апеляційного господарського суду від 19 липня 2017 року та Касаційного господарського суду у складі Верховного Суду від 20 лютого 2018 року у справі за його позовом до регіонального управління департаменту контролю за виробництвом та обігом спирту, алкогольних напоїв і тютюнових виробів Державної податкової служби України у місті Києві про відшкодування моральної шкоди та збитків у вигляді неодержаного прибутку (втраченої вигоди), спричинених протиправним позбавленням Підприємства ліцензії на право здійснення роздрібної торгівлі алкогольними напоями у період з 18 жовтня 2012 року по 18 грудня 2012 року і, як наслідок, зривом проведення національної спеціалізованої постійно діючої виставки-ярмарку алкогольних напоїв „Україна виноробна „СКАЛА“.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

За Конституцією України Конституційний Суд України вирішує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України (стаття 151¹).

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з

гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (пункти 5, 6 частини другої статті 55, абзац перший частини першої статті 77).

Підприємство, стверджуючи про невідповідність Основному Закону України абзацу четвертого частини першої статті 225 Кодексу, не розкрило логічного зв'язку між оспорюваними положеннями та приписами частини першої статті 9, частини другої статті 19, частини третьої статті 22, частин першої, четвертої статті 41, частин другої, п'ятої статті 55, статті 56, частини першої статті 64 Конституції України. Автор клопотання обмежився цитуванням окремих положень законів України, юридичних позицій Конституційного Суду України та Європейського суду з прав людини.

Однак наведення змісту положень законів, інших нормативно-правових актів, рішень Європейського суду з прав людини, цитування приписів Конституції України, а також юридичних позицій Конституційного Суду України без аргументації невідповідності Конституції України оспорюваних положень закону не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності (ухвали Конституційного Суду України від 27 грудня 2011 року № 66-у/2011, від 27 березня 2013 року № 10-у/2013, від 8 липня 2015 року № 29-у/2015, від 21 грудня 2017 року № 13-у/2017).

Аналіз конституційної скарги та долучених до неї матеріалів дає підстави для висновку про те, що Підприємство фактично висловлює незгоду з судовими рішеннями у його справі, оскільки вважає, що суди України мали застосувати положення пункту 2 статті 22 Цивільного кодексу України, а не абзацу четвертого частини першої статті 225 Кодексу. Проте незгода автора клопотання із судовими рішеннями в його справі не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень закону.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою приватного підприємства „Виробничо-дистриб'юторська компанія „Дім Вина „СКАЛА“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу четвертого частини першої статті 225 Господарського кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

Судді
Конституційного Суду України

Мельник М.І.

Сас С.В.

Шевчук С.В.